

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 21. Concilium Toletanum X.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

Sæculum VII *cim* *hujus* *Civitatis* *Regiones* *circumdu-*
A. C. 656. *camini, perpetuo exilio & carceri damne-*
mini, ubi reliquo vitæ tempore peccata
vestra defleatis. Hæc Sententia protinus
 executioni data est. Præfectus Maxi-
 mum & duos Anastasios corripit, cæ-
 duntur, lingua radicitus exciditur, ma-
 nu dextra truncantur, per totam Urbem
 Constantinopolitanam ambulare cogun-
 tur, & in Regionem Laziorum Exilii lo-
 cum deportantur.

§. XXI.

Concilium Toletanum decimum.

to. 6. p. 459.

In Hispania eodem anno 656. Revesuin-
 ti Regis octavo, Æra 694. Concilium
 anno superiore denunciatum, uno mense
 serius, id est, primo die Dec. convoca-
 tum est. Inter Concilia Toletana deci-
 mum locum obtinet, & septem Canones
 conditi. In primo dicitur, Festum Vir-
 ginis, nempe Annunciationis, in Ecclesiis
 Hispaniæ diversis diebus fuisse celebra-
 tum, & additur, non esse celebrandum
 die proprio, quod ille in Quadragesimam
 vel in Festa Paschalia incidat; sed statui-
 tur, ut hoc Festum octavo die ante Festa
 Natalitia, id est, decimo octavo Dec. figa-
 tur. In secundo Canone Depositione
 puniri jubentur Episcopi, & Clerici, qui
 juramentum ad præstandam securitatem
 Principi vel Reipublicæ editum violave-
 rint;

rint; relinquatur tamen Principi libertas Sæculum VII
 reis veniam concedendi. In illis Statu- A. C. 656.
 tis id quoque dispicitur, Nomen Religio- Sup. Lib.
 si omnes viros Deo Sacros tam Episco- XXXVII.
 pos quam Clericos complexum fuisse. §. 49.

Episcopi, sub pœna Excommunica- can. 3.
 tionis ad unum annum, propinquis suis
 aut amicis redditus Parochiarum aut Mo-
 nasteriorum non concedant. Viduæ ali-
 quæ, Deo consecratæ mutato proposito
 more aliarum vivere volebant; hinc præ- c. 4.
 cipitur, ut impostero dato libello pro-
 fiterentur coram Episcopo; vel ejus Mi-
 nistro, qui eis habitum daret. Item ca-
 put pallio nigri vel violacei coloris tege-
 re jubentur. S. Chrysostomus quoque v. Chryf.
 ejusmodi pallium nigrum, de vestitu Vir- hom. 8. in
 ginum suæ ætatis loquens, commemorat. 1. Tim. 2. 9.
 Deinde Concilium Toletanum præcipit; c. 5.

quæ viduarum habitum, postquam eum
 aliquando gestaverint, deponunt, excom-
 municentur, & ad reliquos vitæ dies in
 Monasteriis includantur. Infantibus, c. 6.
 quos Parentes Monasteriis obtulerunt, ad
 Sæculum redire non liceat; sed eos Pa-
 rentes sui, si decennio majores fuerint,
 offerre nequeant. Hunc usum supra in Sup. Lib.
 Regula S. Benedicti adnotavimus. XXXII.
 Tandem non liceat, mancipia Christiana Ju- §. 19.
 dæis vendere; quod crimen multo ma-
 gis vituperatur in Clericis, quorum esset,
 ejusmodi mancipia etiam caro redimere. c. 7.

Hujus

Sæculum VII

A. C. 656.

Hujus Concilii Patribus Epistola Potamii Archiepiscopi Bracarenfis reddita est, in qua se reum fatebatur, quod peccasset cum muliere. Patres Archiepiscopum in Concilium introduci jubent, ostendunt ei suam Scripturam, interrogant, an cognoscat, rursusque, an hæc ipsius confessio libera esset & vera. Id ipse juramento affirmavit, & inter largos fletus edixit, se a mensibus ferme novem, Ecclesiæ suæ Regimine sponte abdicato, carcerem ad agendam pœnitentiam subiisse. Secundum Canones deponendus fuisset; at Patres misericordia moti, eundem, conservato Episcopi nomine, ad perpetuam pœnitentiam damnarunt; Ecclesia vero Bracarenfis Auctoritate Concilii Fructuoso Episcopo Dumienfi data est, sive ille, ab una Sede ad aliam translatus, sive duæ Sedes unitæ fuerint; nam Civitas Dumienfis tribus millibus tantum seu una Leuca a Bracarenfi distita paucos Episcopos proprios habuit.

Sequitur aliud Decretum, quo Concilium Acta Testamenti Ricimeri Episcopi Dumienfis, Testamento S. Martini Antecessoris ejus contraria, & Ecclesiæ suæ noxia irritat. His Decretis primo Dec. anno Regis Recesuinti octavo, id est, 656. datis subscripserunt Episcopi viginti, quorum primi tres Metropolitana Dignitate fulgebant, nempe Eugenius Toletanus,
Fugi-

Fugitivus Hispalensis, antea Abbas, & Sæculum VII
 Fructuosus Bracarenfis. Præterea Epis- A. C. 656.
 coporum absentium Legati quinque ad-
 erant.

§. XXII.

S. Fructuosus Bracarenfis.

Sanctus Fructuosus Regali progenie or- *Act. Ben. to.*
 tus, filius Belliducis, plurimum in Ter- *2. p. 581.*
 ritorio Vireziensi inter montes Legionis
 & Gallæciæ commorantis, cum, adhuc
 puerulus, esset apud Patrem, qui forte
 tunc pecus numerabat, loca magis aspe-
 ra & horrida oculis notabat, cogitabat-
 que in iis aliquando Monasteria fundare.
 Parentibus vita functis, a Conantio seu
 Tonatio, qui Episcopus Palentinus fuisse
 creditur, tonsuram accepit, & ad vitæ
 Sanctitatem informatus Bona sua in Ec-
 clesias, pauperes, mancipia, quæ manu-
 mittebat, sparsit; majorem vero partem
 impendit fundando Monasterio Complu-
 tum nominato, quia dedicatum erat SS.
 Justo & Pastori illius Civitatis Martyri-
 bus, etsi illa Civitas a Monasterio longe
 distaret. Illic igitur magnam Congre-
 gationem instituit; cum vero hominum
 ad se invisentium multitudinē fatigare-
 tur, alio Abbate illis Monachis præfecto,
 in eremum se abdidit. In diversis locis,
 tribus præterea Monasteriis conditis, suæ
 Disciplinæ sponte subjectos habuit Viros
 nobiles,